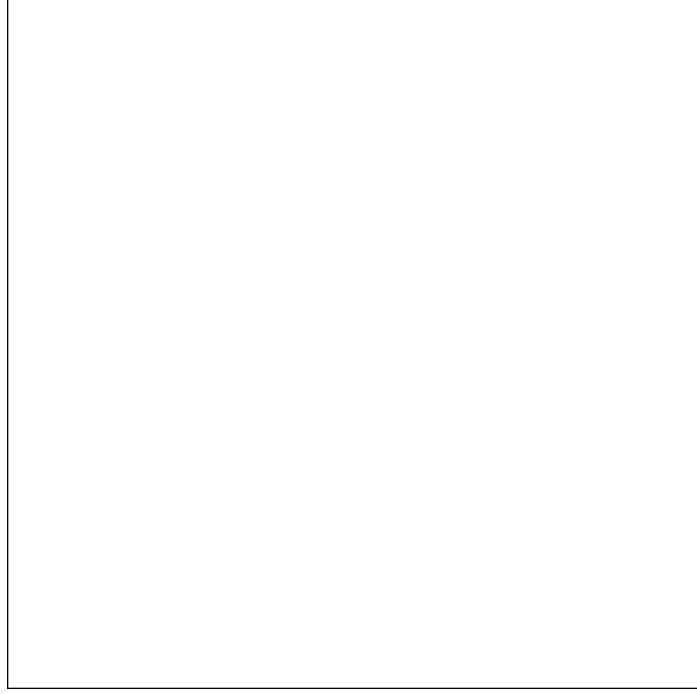

Bài hát của Sakima

✎ Ursula Natula
🔒 Peris Wachuka
📄 Phuong Nguyen
😊 Vietnamese
📖 Level 3

(imageless edition)

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Bài hát của Sakima

Written by: Ursula Natula

Illustrated by: Peris Wachuka

Translated by: Phuong Nguyen

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

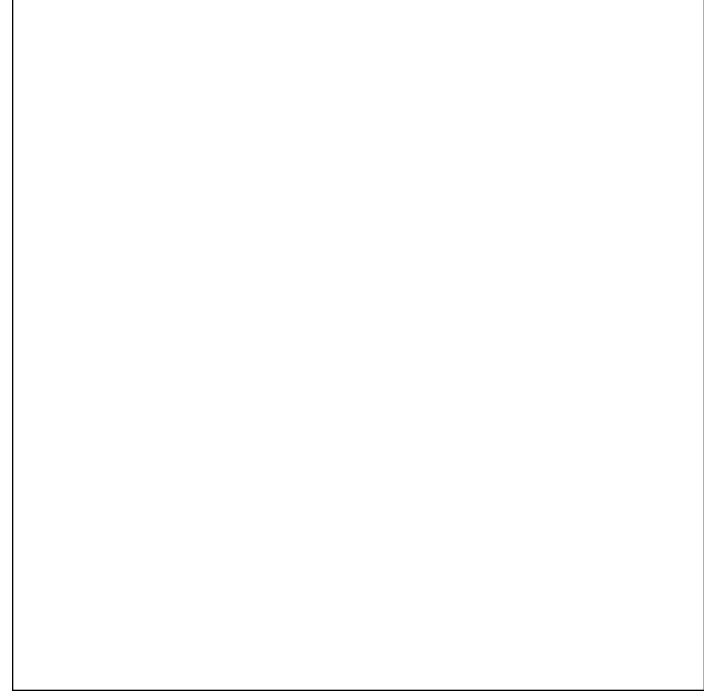

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

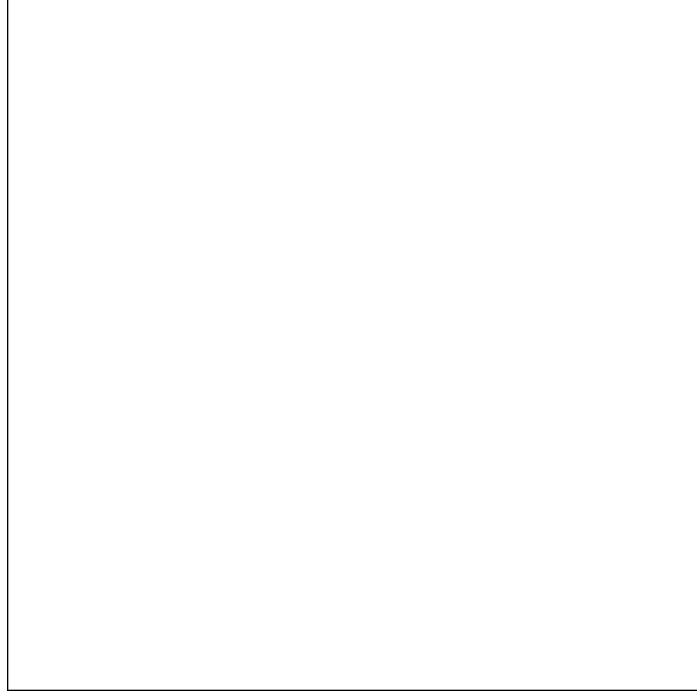

Sakima sống cùng ba mẹ và em gái bốn tuổi. Họ sống trên mảnh đất của một phú ông. Túp lều bằng cỏ của họ nằm cuối một hàng cây.

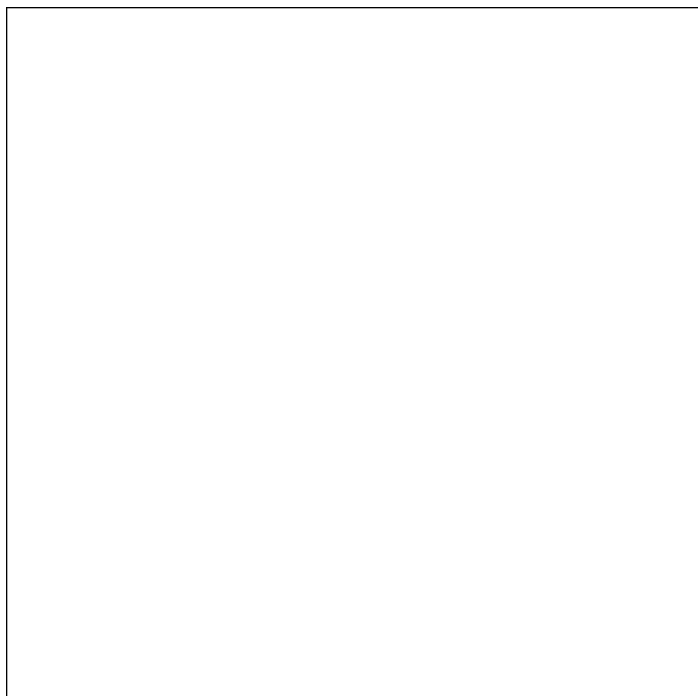
Phú ông cảm thấy rất hạnh phúc khi gặp lại con mình. Ông ấy thưởng cho Sakima vì đã an ủi mình. Ông mang con trai mình và Sakima đến bệnh viện để Sakima có thể lấy lại thị giác của mình.

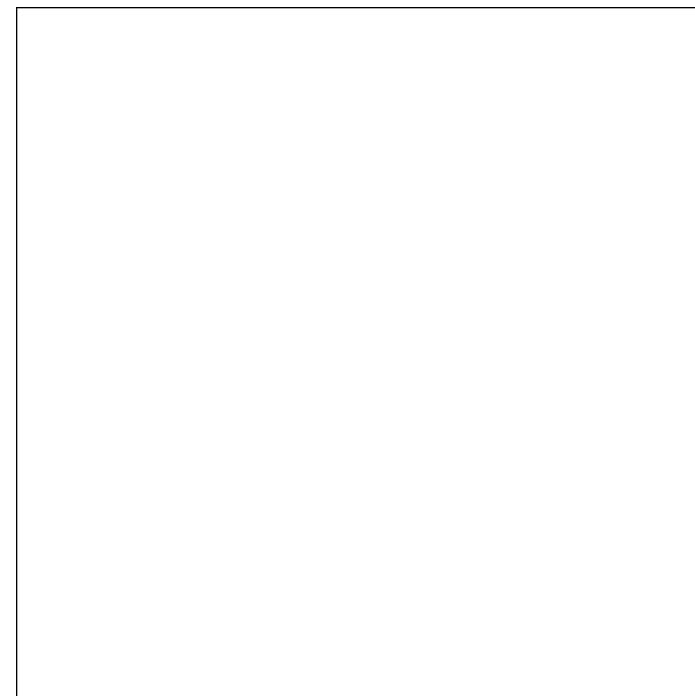
Khi Sakima ba tuổi, bạn bị bệnh và mất thị giác. Sakima là một cậu bé rất tài năng.

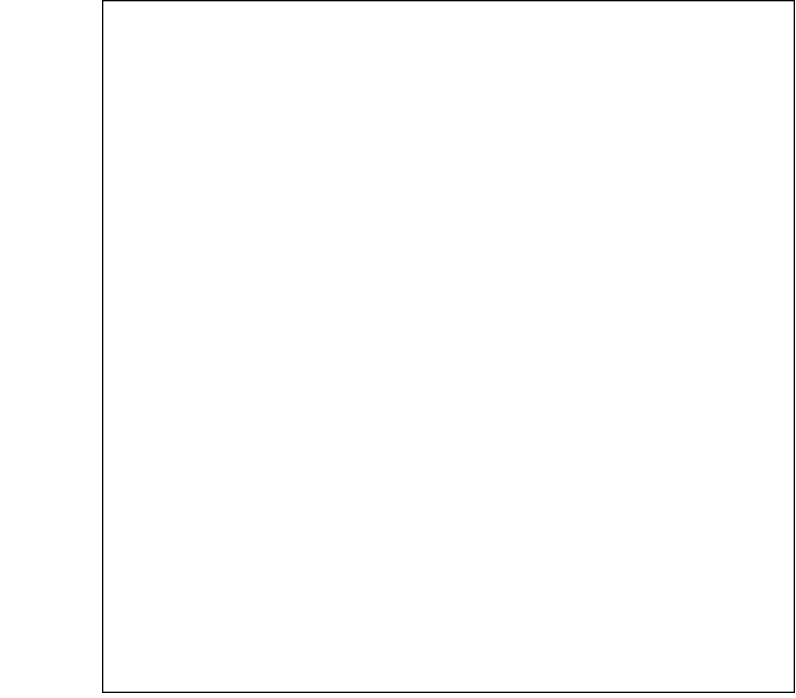
Ngày lúc đó, hai người đàn ông đến và không một người nào đó trên cảng cứu thương. Họ đã tìm thấy con phụ ông bị đánh bầm dập và bỏ lại bên đường.

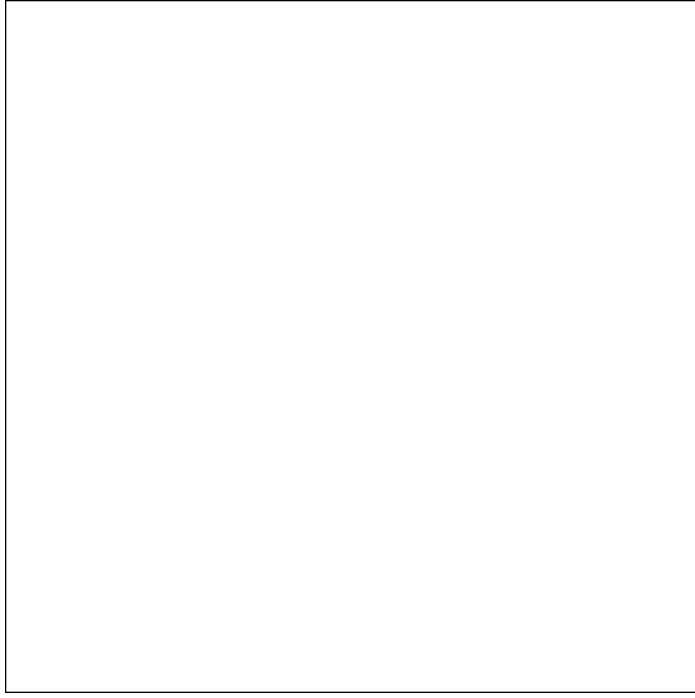
Sakima làm nhiều điều mà những cậu bé sáu tuổi khác không thể làm được. Ví dụ, bạn có thể ngồi cùng những người lớn tuổi trong làng và thảo luận những vấn đề quan trọng.

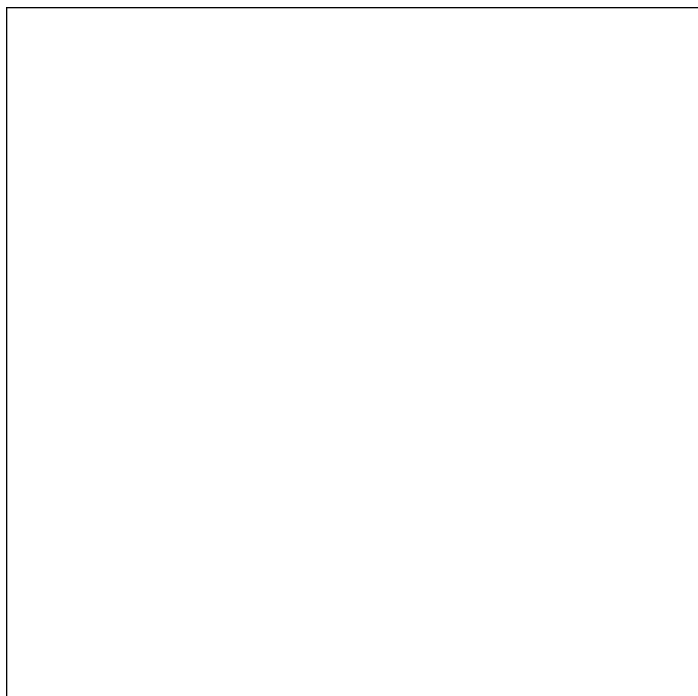
Sakima hát xong và quay bước đi. Nhưng phú ông chạy vội ra ngoài và nói: “Xin hãy hát nữa đi.”

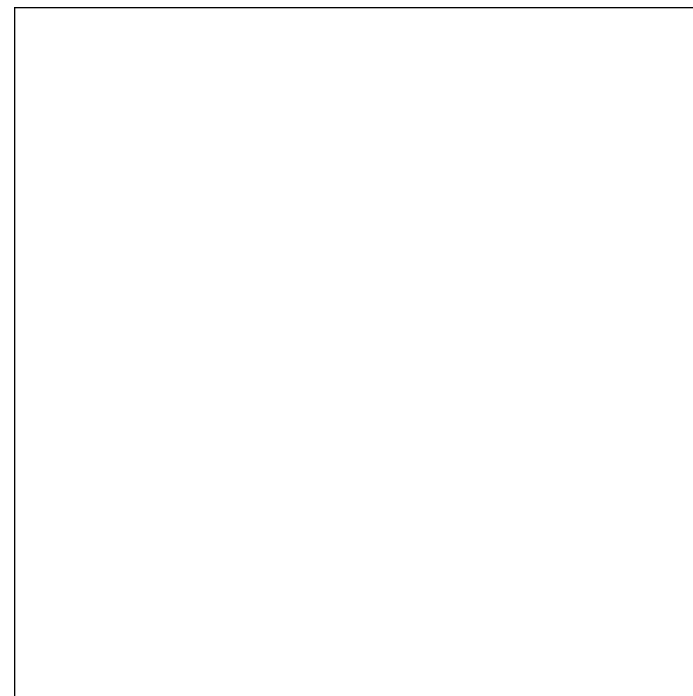
Bố mẹ của Sakima làm việc tại nhà của phụ
ông. Họ rời nhà từ sáng sớm và trở về khi
trời tối mịt. Sakima ở nhà cùng với em gái
nhỏ của mình.

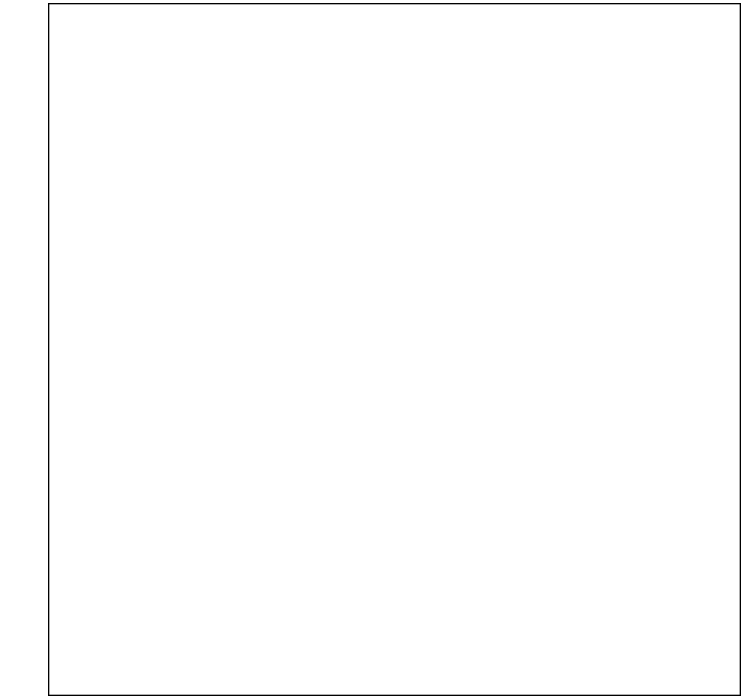
Những người làm công cũng ngừng làm
việc. Họ nghe bài hát tuyệt vời của Sakima.
Nhưng một người đàn ông nói: "Không ai
có thể an ủi ông chú cả. Cậu bé mù này nghĩ
rằng mình có thể an ủi ông ấy sao?"

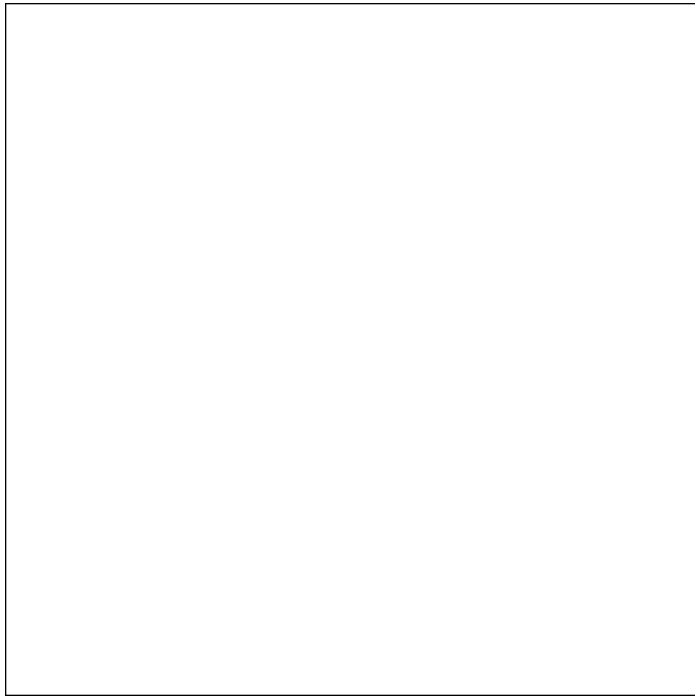
Sakima thích hát. Một ngày nọ, mẹ hỏi Sakima: “Sakima, con học những bài hát này từ đâu vậy?”

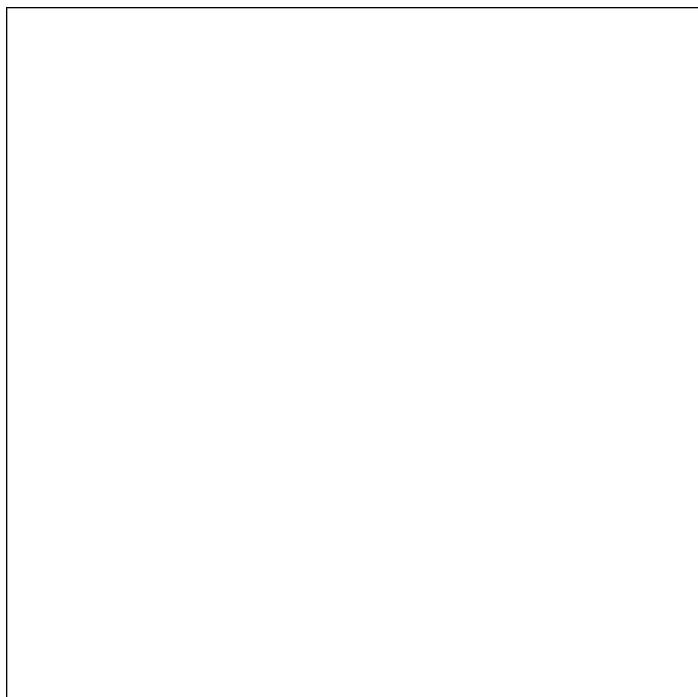
Bạn ấy đứng dưới một trong những cửa sổ lớn và bắt đầu hát bài hát yêu thích nhất của bạn. Dần dần, đầu của phú ông bắt đầu xuất hiện qua cửa sổ.

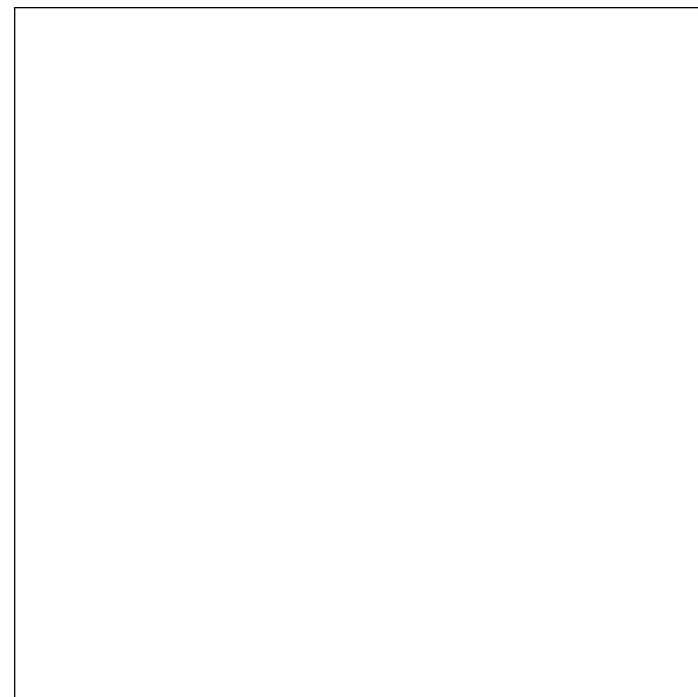
Sakima trả lời: "Thưa mẹ, những bài hát này từ đến thời. Con nghe chúng ở trong đầu và sau đó con hát."

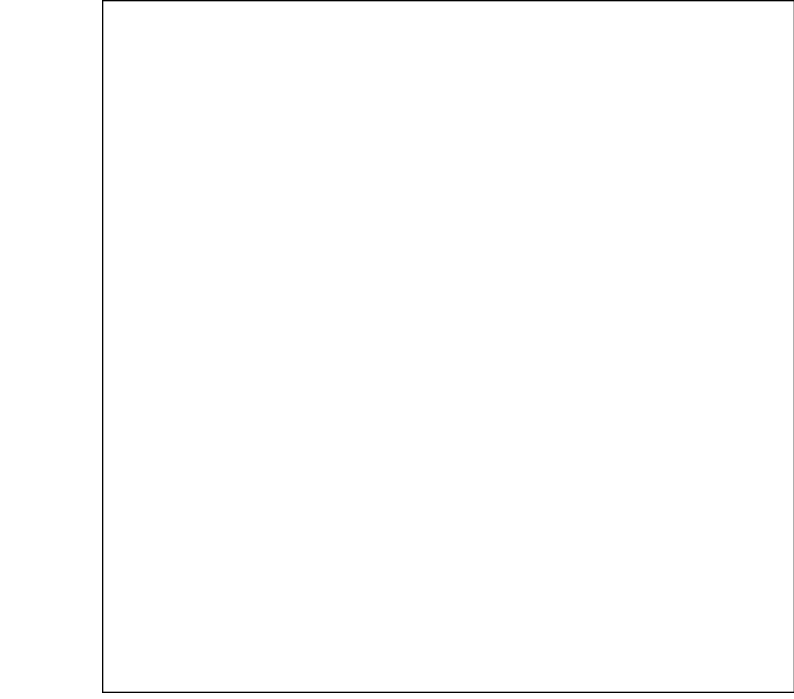
Ngày hôm sau, Sakima bảo em gái dẫn mình tới nhà phú ông.

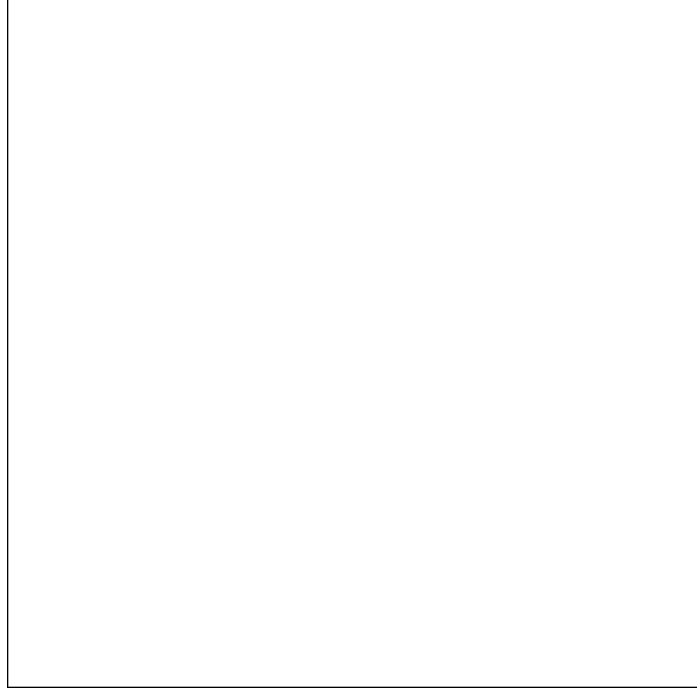
Sakima thích hát cho em gái nhỏ của mình, đặc biệt là khi em đói. Em gái bạn ấy nghe bạn hát bài hát yêu thích của mình. Em lắng nghe theo giai điệu nhẹ nhàng của bài hát.

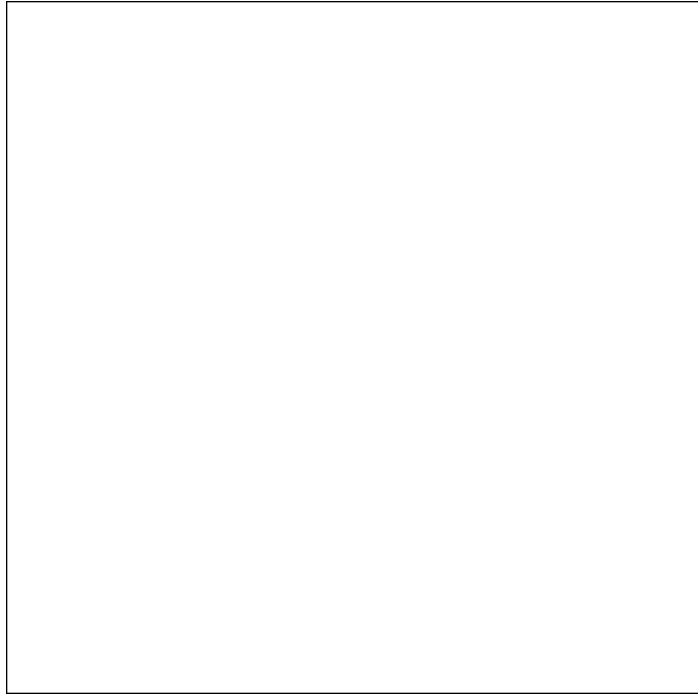
Tuy nhiên, Sakima không bỏ cuộc. Em gái bạn ấy cũng ủng hộ bạn. Em gái bạn nói: “Những bài hát của Sakima xoa dịu con khi con đói bụng. Chúng cũng sẽ xoa dịu ông ấy.”

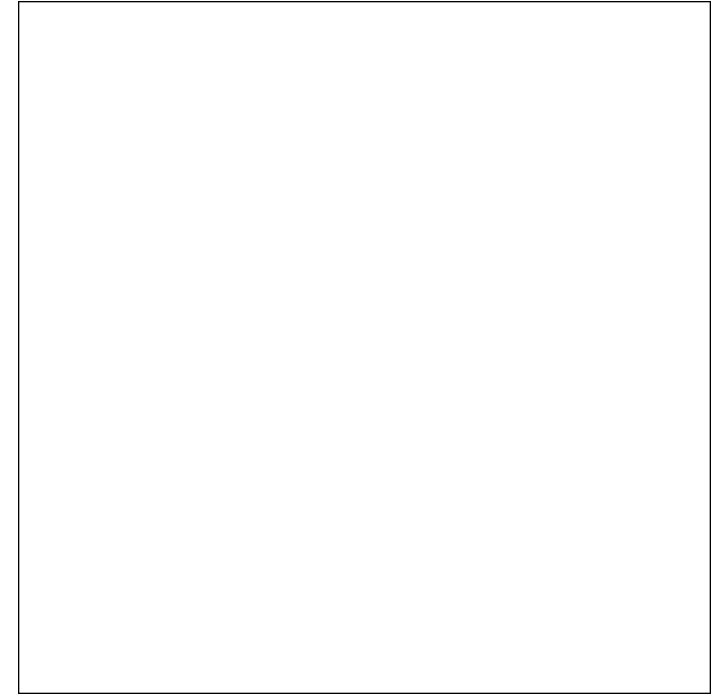
Em gái Sakima năn nỉ bần ấy: "Sakima, anh có thể hát đi hát lại bài này được không?" Sakima đồng ý và hát đi hát lại bài hát này.

Sakima nói với bố mẹ rằng: "Con có thể hát cho ông ấy. Có thể ông ấy sẽ cảm thấy vui trở lại." Tuy nhiên, bố mẹ Sakima phớt lờ bần ấy. "Ông ấy rất giàu. Con chỉ là một cậu bé mù. Con nghĩ là bài hát của con sẽ giúp ông ấy sao?"

Một buổi tối nọ, khi bố mẹ Sakima về nhà, họ rất trầm lặng. Sakima biết rằng có chuyện gì đó không ổn.

Sakima hỏi: “Bố mẹ ơi, có chuyện gì thế ạ?”
Sakima biết được rằng con trai của phú ông bị mất tích. Ông ấy rất buồn và cô đơn.